

ת"פ 13748/03/15 - המאשימה, מדינת ישראל נגד הנאשם, גאל פריי

בית משפט השלום בראשון לציון

24 יוני 2015

ת"פ 13748-03-15 מדינת ישראל נ' פריי

בפני כב' סגן הנשיאה, השופט אברהם הימן
המאשימה (המשיבה)
נגד
הנאשם (המבקש)
גאל פריי
החלטה

בפני בקשת הנאשם לעיון בחומר חקירה ובחומר שנאסף ו/או נרשם בידי הרשות החוקרת.

ביום 5/3/15 הוגש כנגד הנאשם כתב אישום המייחס לו עבירות של גידול, ייצור, והכנת סמים מסוכנים, החזקה או שימוש בסמים שלא לצריכה עצמית, החזקת כלים להכנת סם שלא לצריכה עצמית והחזקת חצרים לעישון או הכנת סמים.

יצוין, כי ביום 12/3/15 הוגש כתב אישום מתוקן באופן שנכללה בו אף בקשה לחילוט מוצגים וכסף מזומן. פרשת העובדות והוראות החיקוק של העבירות המיוחסות לנאשם לא תוקנו.

על פי עובדות כתב האישום, במועד שאינו ידוע למאשימה, בין התאריכים 26/2/15 וכחמישה חודשים עובר לכך, שכר הנאשם מרתף המצוי במשק 93 במושב גמזו. במהלך תקופת השכירות גידל הנאשם 120 שתילי קנבוס ולצורך הגידול השתמש בכלים. כמו כן פורטו עובדות לפיהן החזיק הנאשם סם מסוכן מסוג קנבוס.

ביום 31/5/15 הגיש ב"כ הנאשם בקשה לעיון בחומר חקירה. בבקשתו טען, כי לאחר עיון בחומר חקירה וברשימת המסמכים לרבות תעודת חיסיון שנמסרו לידיו על ידי המאשימה, מצא כי המאשימה לא העבירה לידיו ולא פירטה בפניו את כל החומר שנאסף ו/או נרשם בקשר לעניין הנדון. על כן, עותר ב"כ הנאשם כי בית המשפט יורה למאשימה להעמיד לעיונו את המסמכים שפירט בסעיפים א' עד ח' בבקשה.

המאשימה הגישה תגובה, וב"כ הנאשם השיב לה.

בהחלטתי מיום 14/6/15 הוריתי למאשימה להעביר את רשימת חומר החקירה לידי ב"כ הנאשם.

בדיון שהתקיים בפני ביום 18/6/15 טענו הצדדים לעניין הבקשה.

לאחר ששמעתי טיעוני הצדדים להלן החלטתי:

ב"כ הנאשם עתר לקבל לעיונו דו"חות פעולה ו/או כל מסמך ו/או כל פעולה שערכו ו/או ביצעו השוטרים אליאסף חבני וויקה ימע"ר, ובדין הוסיף וטען כי רשימת חומרי החקירה שהועברה לעיונו חסרה דוחו"ת פעולה אלה. המאשימה טענה כי מסמכים אלה אינם חומרי חקירה המצויים בתיק החקירה, וכי אמנם השוטרים נכחו במקום אולם לא ערכו דוחו"ת פעולה. נמצא, אפוא, כי עתירת ב"כ הנאשם היא לחומר שלא נוצר ולא קיים, ועל כן נדחית הבקשה בעניין זה.

באשר לבקשת ב"כ הנאשם לקבל לעיונו כל מסמך ו/או מזכר ו/או מידע שנמצא בחזקתו ו/או בידיו ו/או בהישג ידו של הקמב"ל יריב פיינברג עובר ליום 26/2/15 כולל, טענה המאשימה כי הבקשה לעניין מסמכים מבוקשים אלה אינה ברורה. מצאתי הבקשה בעניין זה תמוהה ובלתי בהירה לפי שלא ניתן כל פירוט אודות הזיקה וההקשר של המידע המבוקש ועל כן זו נדחית.

באשר לבקשת ב"כ הנאשם לקבל לעיונו דו"ח פעולה של רס"ר וואדים סירנוב אשר צולם באופן עקום וקטוע בתחילתו ו/או בסופו, הודיעה המאשימה כי מסמך זה שהוא שלם יועבר לידי ב"כ הנאשם. דומה כי בכך יש לענות על הדרישה.

באשר לבקשת ב"כ הנאשם לקבל לעיונו פירוט מספר פעולות העיקוב ו/או הבילוש ו/או האיתור שבוצעו כנגד הנאשם לרבות כלפי הכתובת במושב גמזו, טענה המאשימה כי הבקשה לעניין מסמכים מבוקשים אלה אינה ברורה. אף הבקשה בעניין זה נדחית. דומה כי מידע כאמור, ככל שקיים, עולה מחומר החקירה הקיים ואין בסיס לבקשה בעניינו.

ב"כ הנאשם אף עותר לקבל לעיונו רשימת כל החומר והמידע "שנאסף ו/או נרשם בקשר לעניין הנדון". בטיעוניו בעל פה טען כי בקשתו היא לקבלת כל חומר שנאסף ונרשם "הלכה למעשה" על ידי הרשות החוקרת ולא נמסר לידיו, בין אם הוא חומר רלבנטי שלא עולה כחומר החקירה, בין אם הוא חסוי או לא נמסר מכל סיבה אחרת, שכן מטרתו היא לדעת על כל החומר שקיים בעניין תיק זה.

ב"כ המאשימה טענה כי לא ברור לה לאילו חומרים מכוונת בקשת ב"כ הנאשם, היות ולא ידוע לה על חומר קיים שלא נמסר לידיו, והפנתה את ב"כ הנאשם לרשימת חומרי החקירה ולתיק החקירה שנמסר לעיונו. בתשובה לכך, שב ב"כ הנאשם על בקשתו וטען כי רשימת חומרי החקירה אליו הוא מופנה אינה משביעה את רצונו לפי שעתירתו היא לקבל אף חומר שאינו נמצא בידי רשות התביעה ולא נמסר לעיונו.

סעיף 74 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן- "החוק") מעגן את זכות העיון של הנאשם בחומר החקירה הקיים בנוגע לכתב האישום נגדו. זכות העיון של הנאשם נוגעת לשתי קטגוריות: האחת, עיון בחומר חקירה- חומר הרלבנטי לאישום לרבות חומר העשוי להיות רלבנטי לביסוס האישום ולהגנת הנאשם- לגביו קיימת זכות לעיון במסמכים לגופם; השנייה, עיון ברשימת "כל החומר שנאסף או שנרשם בידי הרשות החוקרת והנוגע לאישום". מכאן צומחת אף חובתה של התביעה לערוך רשימה מפורטת של כל החומרים המצויים בידה והנוגעים לאישום (ראו ההלכות שהותוו בעניין בבית המשפט העליון ואשר אוזכרו בטיעוני ב"כ הנאשם: בש"פ 2043/05 **מדינת ישראל נ' גד זאבי** (פורסם בנבו) ובש"פ 8592/10 **השאש ואח' נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו)).

אין להבין את טענות ב"כ הנאשם אלא כטענות הצומחות מכך כי בליבו מקנן חשש כי רשימת חומרי החקירה שהועברה

אליו אינה שלימה וממצה, היות ולטענתו, בידי המאשימה מצויים אף מסמכים שלא נכללו בה. אכן זכות העיון היא אף הזכות לעיין ברשימת חומרי חקירה הכוללת אף חומרים שאינם חומר ראיות רלבנטי לאישום במובנו המצומצם ולרבות חומר חסוי שלא נמסר מכל סיבה חוקית. עם זאת, משהצהירה ב"כ המאשימה כי לא קיימים חומרים נוספים מאלו שהועברו זה מכבר לידי ב"כ הנאשם ומאלו שנכללו ברשימה, וכי כל תיק החקירה הועמד לעיונו תמוהה נחישותו לעמוד על בקשתו. הבקשה בעניין זה נדחית, והדברים ברורים.

באשר לבקשת ב"כ הנאשם לקבל לעיונו רשימת כל החומר והמידע החוסים תחת תעודת החיסיון, מהותו בקווים כלליים, היקפו וכמותו, הפנה הוא לתעודת החיסיון וטען כי היא "סוקרת פעולות שבוצעו, הקלטות של שיחות, תצפיות, הסרטות", השווה בינה לבין רשימת חומרי החקירה, וטען כי הרשימה אינה נכונה שכן לשיטתו בוצעו הקלטות אולם אין בחומר החקירה "דיסק". ב"כ הנאשם הוסיף וטען כי הוא זכאי לקבל על פי דין את כל החומר שצוין בתעודת החיסיון "ברמה של תוכן עניינים".

ב"כ המאשימה הודיעה כי בתיק זה הוצאה תעודת חיסיון החוסה ידיעות מודיעיניות וכי לידי ב"כ הנאשם נמסרה "טבלת ידיעות". לעניין הקלטות והסרטות טענה כי תעודת החיסיון מנוסחת בנוסח קבוע, כי אין בנוסח זה להעיד על קיומו של דיסק והקלטה, ואף הצהירה כי אלה לא קיימים. על כן, לטענתה, אין לבקשה בעניין זה כל יסוד ואם חפץ ב"כ הנאשם לקבל לידיו את החומר החוסה תחת תעודת החיסיון עליו להגיש עתירה לגילוי ראיה.

במהלך הבהרה זו הופנה ב"כ הנאשם לתוכן תעודת החיסיון על מנת שישקול עמידתו על הבקשה בעניין זה.

חומר החוסה תחת תעודת חיסיון אינו בר גילוי והליך זה, המתנהל לפי סעיף 74 לחוק, אינו ההליך הנכון להסרת החיסיון. אם מעוניין ב"כ הנאשם לחשוף חומרים חסויים רשאי הוא לפעול בדרך המותווית לכך על פי דין. תעודת החיסיון הומצאה לידי ב"כ הנאשם ויש בה פירוט אודות קיומו וטיבו של החומר החסוי במידה מוגבלת הנגזרת מהחיסיון. חשש ב"כ הנאשם לקיומן של הקלטות והסרטות הוסר משהצהירה ב"כ המאשימה כי אלה אינם קיימים, וכי האמור בתעודת החיסיון, הבא לחסות שיטות ואמצעים טכניים בביצוע הקלטות והסרטות במהלך חקירה, הינו איזכור כללי שמקורו בנוסח קבוע. על כן, אין בסיס לבקשת ב"כ הנאשם אף בעניין זה.

באשר לבקשת ב"כ הנאשם לקבל לעיונו תיעוד מתיק בית המשפט צ"א 61286-02-15 לגבי המועד שבו צו החיפוש הנ"ל נסרק למערכת המחשב, טענה המאשימה, בצדק, כי מידע זה אינו מצוי בידה. מדובר במידע המתייחס לפעולות מזכירות בית המשפט והמצוי בתיק בית המשפט ואין מדובר בחומר חקירה. במועד הדיון נמסר לסניגור פלט ממוחשב ממערכת נט המשפט בעניין מועד סריקת הצו, ודומה כי בכך יש להניח הדברים על מכונם.

סוף דבר, הבקשה נדחית.

מן המקובץ עולה כי אין בסיס לבקשה זו. כל שהיה על ב"כ הנאשם לעשות הוא לעיין בתגובת המאשימה לבקשה ולהיווכח כי אין בבקשה ממש. במהלך הדיון הובהר לנאשם כי אין בבקשה ממש אך הסניגור המלומד מצא להתעקש ולקיים הליך מיותר לחלוטין.

יתירה מזו, בהחלטתי מיום 14/6/15 כבר התרעתי כי ככל שיתברר שהליך זה נוהל לשווא וללא כל טעם ממשי אחייב בהוצאות. לאור תוצאת החלטה זו המלמדת על חריגותם של הטיעונים שהועלו בבקשה, אני מחייב את הנאשם בהוצאות לטובת אוצר המדינה בסך של 3,000 ₪.

ההחלטה תישלח לצדדים.

ניתנה היום, ז' תמוז תשע"ה, 24 יוני 2015, בהעדר הצדדים.